

Minister Zdrowia

ZPŚ.050.20.2025.JK
Warszawa, 24 kwietnia 2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację (nr 8778) Pani Posel Wiolety Tomczak i grupy Posłów, w sprawie bezpłatnych szczepień ochronnych dla pracowników systemu ochrony zdrowia, proszę o przyjęcie informacji w sprawie.

Odpowiadając na pytania 1, 2 i 3, uprzejmie informuję, że nie są prowadzone działania mające na celu poszerzenie grupy osób uprawnionych, do bezpłatnych szczepień ochronnych przeciw grypie, WZW typu A, ospie wietrznej, błonicy, tężcowi, krztuścowi oraz pneumokokom. Dotyczy to również pracowników medycznych oraz niemedycznych systemu ochrony zdrowia.

Od września 2023 r. szczepienia przeciw grypie są dostępne bezpłatnie dla osób powyżej 65. roku życia, dzieci i młodzieży do 18. roku życia oraz kobiet w ciąży. Pozostała część populacji, w tym większość pracowników systemu ochrony zdrowia, ze względu na wiek (pomiędzy 18 a 65 lat) ma prawo do 50% refundacji.

W odniesieniu do szczepień przeciw WZW typu B wykaz obowiązkowych szczepień ochronnych i grupy osób obowiązanych do poddania się tym szczepieniom zostały określone w art. 17 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych i akcie wykonawczym do niej, tj. rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 27 września 2023 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych. Rozporządzenie to określa m.in. dla poszczególnych rodzajów szczepień ochronnych przedział wieku lub przesłanki epidemiologiczne, kliniczne i indywidualne w przypadku których obowiązek szczepień jest wymagany.

W tym miejscu należy wskazać, że obowiązkowym szczepieniom przeciw wirusowemu zapaleniu wątroby typu B podlegają:

- uczniowie szkół medycznych lub innych szkół prowadzących kształcenie związane z wykonywaniem zawodów w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu, którzy nie byli szczepieni przeciw wirusowemu zapaleniu wątroby typu B;
- studenci uczelni prowadzących kształcenie na studiach na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu, którzy nie byli szczepieni przeciw wirusowemu zapaleniu wątroby typu B;
- osoby wykonujące zawód medyczny narażone na zakażenie, które nie były szczepione przeciw wirusowemu zapaleniu wątroby typu B.

Organem doradczym Ministra Zdrowia w zakresie tworzenia założeń i realizacji Programu Szczepień Ochronnych jest Zespół do Spraw Szczepień Ochronnych. Członkowie Zespołu, powołani przez Ministra Zdrowia, eksperci posiadający wiedzę i doświadczenie z zakresu, w szczególności chorób zakaźnych, pediatrii, wakcynologii, immunologii przygotowują opinie i ekspertyzy na wniosek Ministra Zdrowia lub Przewodniczącego Zespołu, w zakresie dotyczącym obszaru szczepień ochronnych, w tym wskazań do wprowadzenia szczepień, w celu zapewnienia bezpieczeństwa epidemiologicznego kraju.

Z oczywistych względów grupą zawodową, narażoną na częstszy kontakt z chorobotwórczymi czynnikami biologicznymi, jest personel medyczny. Obowiązki pracodawców, w przypadku zatrudniania pracowników w warunkach narażenia na działanie czynników szkodliwych, określa ustawa - Kodeks pracy. Jednym z podstawowych sposobów ograniczenia ryzyka stwarzanego przez czynniki biologiczne takie, jak np. wirus odry, jest przeprowadzanie przez pracodawcę i na jego koszt szczepień ochronnych dla pracowników.

Szczepienia pracownicze, finansowane w całości przez pracodawców, określone zostały w:

- rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 2012 r. w sprawie wykazu rodzajów czynności zawodowych oraz zalecanych szczepień ochronnych wymaganych u pracowników, funkcjonariuszy, żołnierzy lub podwładnych podejmujących pracę, zatrudnionych lub wyznaczonych do wykonywania tych czynności,
- rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 22 kwietnia 2005 r. w sprawie szkodliwych czynników biologicznych dla zdrowia w środowisku pracy oraz ochrony zdrowia pracowników zawodowo narażonych na te czynniki.

Jednocześnie kierownicy podmiotów leczniczych są zobligowani do zapewnienia pracownikom wszelkich środków ochrony indywidualnej, w tym szczepień, w zależności od oceny ryzyka narażenia na poszczególnych stanowiskach pracy.

Nadmieniam jednocześnie, że osoby wykonujące zawód lekarza są grupą zawodową najbardziej uodpornioną na zakażenia nie tylko ze względu na poddawanie się szczepieniom, ale także ze względu na nabieranie swoistej odporności związanej ze stałym kontaktem z patogenami.

Wytworzona odporność nieswoista i swoista jest indywidualnym mechanizmem obronnym każdego człowieka. Biorąc pod uwagę, że w Centralnym Rejestrze Lekarzy i Lekarzy Dentystów prowadzonym przez Naczelną Izbę Lekarską zarejestrowanych jest łącznie 203 659 lekarzy i lekarzy dentystów wykonujących zawód, należy stwierdzić, że w stosunku do ponad 37, 5 mln ogółu ludności Polski (stan wg. danych GUS, na koniec czerwca 2024 r.), lekarze stanowią niewielką, stanowiącą 0,5% część społeczeństwa. Z tego względu, biorąc pod uwagę uzyskany w wyniku szczepień i kontaktu z patogenami wysoki stopień

uodpornienia tej grupy zawodowej, jak również stosowane środki ochrony indywidualnej oraz zasady aseptyki minimalizujące prawdopodobieństwo przeniesienia chorób zakaźnych, trudno uznać by lekarze oraz inni pracownicy systemu ochrony zdrowia stanowili istotne zagrożenie epidemiczne.

Biorąc pod uwagę drogi szerzenia się zakażeń różnymi patogenami należy stwierdzić, że większe ryzyko ich transmisji, a co za tym idzie rozwoju choroby, stwarzają kontakty w przestrzeni publicznej, tj. w komunikacji, przedszkolach, żłobkach, szkołach, w miejscach pracy, czy też obiektach użyteczności publicznej. W tych miejscach spotkać się mogą osoby chore (w tym bezobjawowo) z osobami bez odporności na poszczególne choroby (np. w wyniku występowania przeciwwskazań medycznych do szczepienia).

Z powyższych względów kluczowe znaczenia w zwalczaniu chorób zakaźnych mają działania profilaktyczne, szybka identyfikacja i izolacja przypadków oraz skuteczne leczenie. Najważniejszymi elementami tych działań są: szczepienia ochronne – chroniące zaszczerpionych, ale również podnoszące bezpieczeństwo osób, które nie mogą zostać zaszczerpione, oraz higiena osobista i środowiskowa – w tym odpowiedzialne zachowanie osób chorych polegające na powstrzymaniu się od kontaktów z innymi osobami lub np. stosowaniu maseczek ochronnych.

Mając na uwadze kluczową rolę szczepień ochronnych w zapobieganiu chorobom zakaźnym oraz ochronie zdrowia publicznego, wyrażam nadzieję na dalsze wspólne działania na rzecz popularyzacji szczepień wśród wszystkich grup społecznych, w tym pracowników systemu ochrony zdrowia. Wspieranie rzetelnej edukacji, upowszechnianie wiarygodnych informacji oraz promowanie odpowiedzialnych postaw proszczepiennych są niezbędne, by utrzymać wysoki poziom odporności populacyjnej i skutecznie chronić społeczeństwo przed zagrożeniami epidemicznymi.

Zachęcam do aktywnego wspierania inicjatyw służących zwiększaniu zaufania do szczepień oraz dołączania do ogólnopolskich kampanii edukacyjnych, które budują świadomość i poczucie wspólnej odpowiedzialności za zdrowie publiczne.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Wojciech Konieczny
Sekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/